

ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยชุมชนเป็นศูนย์กลาง
ผู้เขียน นางสาวสุคชีวัน นันทวัน ฌ อยุธา
ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (เศรษฐศาสตร์การเมือง)

คณะกรรมการที่ปรึกษาการค้นคว้าแบบอิสระ

ศาสตราจารย์ ดร. มนต์ สุวรรณ	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร. ประเสริฐ ไชยทิพย์	กรรมการ
รองศาสตราจารย์กาญจนา ไชคถาวร	กรรมการ

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่องการจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโดยชุมชนเป็นศูนย์กลางกรณีศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สำรวจสภาพการณ์ สถานการณ์ และปัญหาด้านการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในปัจจุบัน ในพื้นที่อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 2) ศึกษาถึงบริบททั่วไปของชุมชนในการมีส่วนร่วมจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 3) ศึกษาวิเคราะห์และเสนอแนะแนวทางการจัดการ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ในจังหวัดเชียงใหม่ โดยเน้นชุมชนเป็นศูนย์กลาง

การศึกษาครั้งนี้เก็บข้อมูลจากประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 300 คน และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ ผู้ประกอบการและผู้ที่มีอาชีพอันเกี่ยวข้องกับสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 8 ประการของ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ หลังจากนั้นได้นำข้อมูลมาทำการวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ

ผลการศึกษาพบว่าประชาชนในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ที่มีอายุตั้งแต่ 20-60 ปี ทราบดีว่า อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่ทำรายได้หลักให้จังหวัดเชียงใหม่ ทำให้เกิดการจ้างงานและการกระจายรายได้ และมีความคิดเห็นว่าวิถีชีวิตและวัฒนธรรมท้องถิ่นจากอดีตจนถึงปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมาก ควรอนุรักษ์วัฒนธรรมแบบดั้งเดิมไว้เพราะมีความเห็นว่าการอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีแบบดั้งเดิมไว้จะเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยว อีกทั้งวัฒนธรรมงานประเพณี เทศกาล ภูมิปัญญาของท้องถิ่น และแหล่งท่องเที่ยวโบราณสถาน ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้นักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในชุมชน แต่พบว่าการเข้าไปมีส่วนร่วมของประชาชนเจ้าของท้องถิ่นในการจัดการการท่องเที่ยวยังมีอยู่น้อยมากและภาครัฐควรให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนมากขึ้น

ในส่วนของสถานการณ์ ปัญหาและอุปสรรคของปัจจัยดึงดูดทางการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม 8 ประการ ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่ายังมีปัจจัยดึงดูดทางการท่องเที่ยวเชิง

วัฒนธรรมบางประการ เช่น พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ และวรรณกรรมท้องถิ่น ที่ยังไม่ได้รับการสนับสนุนให้เป็นปัจจัยดึงดูดเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยพบปัญหาทั้งทางด้านบุคลากรที่มีองค์ความรู้เกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวมีอยู่น้อยและไม่ได้รับการสนับสนุนทั้งทางด้านนโยบายและงบประมาณ คนในชุมชนและเยาวชนคนรุ่นใหม่ยังคงเห็นความสำคัญในเรื่องดังกล่าวน้อย

จากผลการศึกษาดังกล่าวสามารถสรุปแนวทางการจัดการ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยเน้นให้ชุมชนเป็นศูนย์กลาง ได้ดังนี้คือ 1) การกำหนดนโยบายการศึกษาของรัฐเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการอนุรักษ์วัฒนธรรม และเป็นเครื่องมือในการจัดการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมภายใต้กระแสโลกาภิวัตน์ 2) คือการกำหนดนโยบายการท่องเที่ยวของรัฐ จำเป็นต้องส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยว เพื่อสร้างความตระหนักในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวของท้องถิ่น 3) เสริมสร้างชุมชนให้เข้มแข็ง และเปิดพื้นที่ให้ภาคประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินงาน มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ มีส่วนร่วมในการประเมิน และที่สำคัญคือมีส่วนร่วมในผลประโยชน์มากยิ่งขึ้น 4) การส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ภาครัฐ องค์กรที่เกี่ยวข้อง และคนในชุมชนไม่ควรมุ่งเน้นประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจเพียงด้านเดียวเป็นสำคัญ ควรมุ่งเน้นวัตถุประสงค์และความต้องการของเจ้าของชุมชนและประโยชน์ที่ชุมชนพึงจะได้รับอย่างยั่งยืนในทุกๆด้าน ทั้งด้านคุณภาพชีวิต ความมั่นคงทางสังคม ความงามทางศิลปวัฒนธรรมของชุมชนด้วย ทั้งนี้เพื่อป้องกันการผูกกร่อนทางวัฒนธรรมและทรัพยากรธรรมชาติที่อาจเกิดขึ้นได้

Independent Study Title Cultural Tourism Management by Community Approach

Author Miss Sudcheewan Nantawan Na Ayudhaya

Degree Master of Arts (Political Economy)

Independent Study Advisory Committee

Professor Dr. Manat Suwan Chairperson

Associate Professor Dr. Prasert Chaitip Member

Associate Professor Kanchana Chokethaworn Member

ABSTRACT

The Study of Cultural Tourism Management by Community-Center Approach in the case study of Mueang District, Chiang Mai Province aims to; 1) Explore the present situation of cultural tourism in the area of Mueang District, Chiang Mai. 2) Study the general context of the community in cultural tourism cooperating in Mueang District, Chiang Mai. 3) Analyze and recommend the process of cultural tourism management by community-center approach in Chiang Mai.

This study collected data by mean of questionnaires which are given to 300 people in Chiang Mai and data from the interview with an expert and the dealers who are working related with 8 features of cultural tourism attractions of Mueang District, Chiang Mai. After that, the data was analyze both statistical and valued.

From the first example group, the result reveals that people in the age of 20-60 years old in Mueang District, Chiang Mai know clearly that tourist industry is the main income for Chiang Mai. It also provides employment and expands economy. People in this group think that lifestyle and local culture from the past until present are a lot changing from the origins. They also think that we should preserve the original culture, because preserving the original culture and tradition can promote tourism. Additionally, culture, tradition, festival, folk wisdom and historic places are all the important factors which attract tourists to community. However, the cooperation in tourism management among people in local area is very few and the government should emphasize on people cooperation.

For situation, problems and obstacles of 8 features of cultural tourism attractions of Mueang District, Chiang Mai, there are some attractive factors such as museum, traditional music

and local literature which are still not supported to be the aspects to attract tourists and to encourage cultural tourism in Mueang District, Chiang Mai. The problem which is found is about human resources. There is only a few officers who are experienced in this area and they are not supported both in terms of government policy and budget. Moreover, government, local people and young generation do not approve much important of this thing.

The results analyzed on this study can be concluded into recommendations to advise the process of cultural tourism management based on community-center which are as followings; Education policy specification of the government is the important tool in cultural conservation and it is also the tool to manage cultural tourism under the way of globalization. Next, tourism policy specification of the government needs to encourage community to cooperate in tourism management, in order to create consciousness in cooperation of local tourism management, to reinforce the community to be stronger and to open the area for people to join in and be one part to perform the procedure, make decision, evaluate and the most important is to be involved with the profit.

In cultural tourism promoting, government, organization involved and people in community should not aim to only the economical benefit. They should emphasize on needs of the host community and the benefit that the community will receive in every aspects, including quality of life, social security and the beauty of arts and culture in community. All of these are in order to protect the community from the decay of culture and natural resources which may possibly occur.